

Győri Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.I.20.029/2026/4.

A felperes:

Felperes1 (Cím2)

A felperes jogi képviselője:

Kummer Ügyvédi Iroda; ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd

(cím3)

Az alperes:

Alperes1

(Cím1)

Az alperes jogi képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda; ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd

(cím5)

A per tárgya:

jóhírnév megsértése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék, 9.P.20.243/2025/7. sz. ítélet

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes; 8.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 76.200 (hetvenhatezer-kettőszáz) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy az államnak fizessen meg 96.000 (kilencvenhatezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az államnak járó fellebbezési illetéket a jelen ítélet keltétől számított 60 napon belül kell a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára megfizetni. A fellebbezési illeték megfizetésekor a jelen bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát/jelét közleményként fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú eljárás alapjául is szolgáló tényállás szerint az alperes által kiadott www.hirportal1.hu internetes oldalon 2022. május 9. napján jelent meg a „Botrány a Párt1-kongresszuson: így tiltakozott az erőszak ellen az áldozat élettársa” című cikk, amelyben az alperes valótlanul azt híresztelte, hogy a felperes 2022. május 7-i tisztújító kongresszusán „fantomszervezetek tucatjai támogatták” politikus1 újraválasztását a párt elnöki tisztségére. Ez a tényállítás először a cikk leadjében jelent meg, majd később azt is leírta a cikkben az alperes, hogy a tisztújító kongresszusra küldött delegáló szervezetek közül nem kevesebb, mint 91 esetben „nyilvánvalóan fantomszervezetekről van szó”, sőt azt is közölte, hogy ezen szervezetek létrehozásának okán „felmerül az okirathamisítás gyanúja is”.

[2] A fenti cikket, illetve annak a felperesre vonatkozó állításait az alperes a [hirportal2](http://www.hirportal2.hu) cikkéből vette át. A felperes korábban mind a [hirportal2](http://www.hirportal2.hu), mind a www.hirportal1.hu szerkesztőségével szemben sajtóhelyreigazítási pert indított, melynek eredményeként a bíróság jogerős ítéletében helyreigazító közlemény közzétételét rendelte el és megállapította, hogy az alperes jelen perben sérelmezett közlései valótlan tényállításnak minősülnek.

[3] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát annak valótlan híresztelésével, hogy a Párt1

2022. május 7-i tisztújító kongresszusán fantomszervezetek tucatjai támogatták politikus1 újraválasztását. A felperes kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 600.000 forint sérelemdíj és ezen összeg után 2022. május 10. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamat megfizetésére. Kérte az alperes perköltségben való marasztalását.

[4] Keresetének jogalapjaként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (2) bekezdését, a 2:43. § d) pontját, a 2:45. § (2) bekezdését, valamint a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontját és a 2:52. § (1) – (3) bekezdését jelölte meg.

[5] Előadta, hogy az alperes valótlanul állította a felperesről, hogy csak azért hozott létre pártszervezeteket, fantomszervezeteket közvetlenül egy tisztújító kongresszusa előtt, hogy azok az ott induló egyik elnökjelöltet támogassák, és a felperes így még bűncselekményt is megvalósítva próbálta jogellenesen befolyásolni a saját tisztújítását. Ilyen valótlanosság állítása pedig a felperes társadalmi megítélését súlyosan rombolja, sértő rá nézve, kifejezetten alkalmas a felperes személyéről a közvéleményben kialakult kép hátrányos megváltoztatására.

[6] Ugyan a tevékenységével összefüggő véleményalkotás során a tūrésí kötelezettsége magasabb, mint a nem közszereplőknek, azonban a tūrésí kötelezettsége nem terjed ki a hamis tényközlésekre. Valótlan és sértő kijelentéseket közszereplőkről sem lehet tenni, még a közéleti viták során sem.

[7] Az alperest fokozott gondossági kötelezettség terhelte volna a közöltek valóságtartalmának ellenőrzése során, mely kötelezettségének az alperes nem tett eleget. Ezzel szemben, jobb tudomása ellenére írt valótlaniságot a felperesről.

[8] A felperes hivatkozott arra, hogy a Ptk. 2:52. § (2) bekezdése alapján a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további nem vagyoni hátrány bekövetkezését nem szükséges bizonyítani, ezért kérte, hogy a bíróság a felperest ért sérelem bekövetkezését köztudomású tényként fogadja el.

[9] A sérelemdíj alkalmazásának megalapozottságát azzal indokolta, hogy a jogsértés kiemelkedő tárgyi súlyú, az alperesnek súlyosan felróható, annak a felperesre, és a sérelmezett közléseket olvasókra, a felperes környezetére gyakorolt hatása is jelentős. Az alperes ugyanis rosszhiszeműen, a felperes lejáratasának szándékával, célzatosan a felperes személyét a közvélemény előtt hiteltelenítendő tette közzé a perbeli valótlaniságokat, tudva, hogy azok nagy nyilvánosságot fognak kapni. A sérelemdíj mértéke tekintetében előadta a felperes, hogy az alperes súlyosan felróhatóan járt el, és a felperessel szemben többszörös jogsértést követett el, semmibe véve a tevékenységére vonatkozó alapvető jogi és sajtóetikai normákat.

[10] Kifejtette a felperes, hogy a sérelemdíjnak reparációs, és repressziós funkciója is van, egyrészt a személyhez fűződő jogok megsértésének vagyoni elégtétellel való közvetett kompenzációját, másrészt annak magánjogi büntetését is szolgálja. A sérelemdíj összegét úgy kell meghatározni, hogy az a jövőre nézve valamelyest visszatartó hatású legyen. A sérelemdíj összegének mérlegeléssel történő meghatározása során kérte figyelembe venni,

hogyan az alperes a 2022. és 2023. évi beszámolójának eredménykimutatása alapján kiemelkedően tőkeerős, a médiapiacra domináns gazdálkodó szervezet, akivel szemben a felperes által kértnél alacsonyabb összegű sérelemdíj nem képes kifejezni a jogrendszerben betöltendő rendeltetését.

[11] Az alperes érdemi ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte, azt mind jogalapjában, mind összecszerűségében vitatta és kérte a felperes perkiöltségben való marasztalását.

[12] Álláspontja szerint a felperes jóhírnévhez fűződő jogának megsértése nem állapítható meg, mert nem áll fenn a törvényi tényállás azon eleme, hogy a közlésnek objektíve sértő tényállítást kell tartalmaznia. A sérelmezett közlés semmiféle sértő jelleggel nem bír, nem alkalmas a felperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására. Amennyiben a törvényszék ettől eltérő álláspontra jutna, akkor sem lenne jogosult a felperes a sérelemdíjra, mert a felperest a jogsértés következtében nem érte olyan nem vagyoni hátrány, ami a sérelemdíj megítélésére adhatna alapot.

[13] A felperes által igényelt sérelemdíjat egyebekben eltúlzott mértékűnek tartotta, az nem áll összhangban a felperest ért sérelemmel, az alperes felróhatóságával és a bírói gyakorlat szerint hasonló esetekben megítélt marasztalási összegekkel sem. A felperes a jogsértésből eredő köztudomású hátrányokon túl további hátrányok bekövetkezésére nem hivatkozott. A felperes iránti közbizalmat a sérelmezett közlések jelentős mértékben nem csökkentették, a kijelentésekkel okozott nem vagyoni hátrány mértéke csekély, a felperes személyiségi jogát esetleg sértő közlések tárgyi súlya nem kiemelkedő. Az alperes hivatkozott arra is, hogy a közéleti témájú jogsértések esetén a bírói gyakorlat a sérelemdíj összecszerűsége körében nagyobb mértéktartást tanúsít.

[14] Az alperes végül a felperes késedelmi kamat megfizetésére irányuló igényének elutasítását kérte arra figyelemmel, hogy a bíróság a sérelemdíj összegét a jelenkori értékviszonyokhoz igazodó módon határozza meg, így a marasztalási összeg után a késedelmi kamatfizetési kötelezettség mellőzendő.

[15] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát az általa üzemeltetett www.hirportal1.hu internetes portálon 2022. május 9. napján „Botrány a Párt1-kongresszuson: így tiltakozott az erőszak ellen az áldozat élettársa” címmel megjelent cikkben annak valótlán híresztelésével, hogy a felperes 2022. május 7-i tisztújító kongresszusán fantomszervezetek tucatjai támogatták politikus1 újraválasztását.

[16] Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 600.000 forint sérelemdíjat és ezen összeg után 2022. május 10. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot, továbbá 76.200 forint perkiöltséget. Kötelezte az alperest arra is, hogy fizessen meg a Magyar Állam javára 94.500 forint feljegyzett illetéket az ítélet jogerőre emelkedését követő 60. napig.

[17] Az ítélet indokolásában mindenekelőtt rámutatott az elsőfokú bíróság, hogy a perben nem vitatott tény volt, hogy a felperes által sérelmezett cikket az alperes jelentette meg, továbbá a megjelentetés helye, időpontja és a sérelmezett cikk tartalma sem, mint ahogy az sem, hogy a sérelmezett közlés a felperes személyére vonatkozó tényállítást tartalmazott.

[18] Hivatkozott az elsőfokú bíróság a kialakult bírói gyakorlatra, mely szerint a jóhírnév sérelmét csak a valóságnak nem megfelelő tényközlések valósíthatják meg, mely objektíve valótlan tényállításoknak az adott igényérvényesítő személyre kell vonatkozniuk, és csak akkor minősülnek jogsértésnek, ha a közmegítélés szerint objektíve alkalmasak arra, hogy a sértett társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolják. Jogvédelmet az a személy kérhet, akire vonatkozóan az őt sértő valótlan tényállítás történt.

[19] Rámutatott, hogy a sérelmezett közlés olyan tényközlésnek minősül, amelynek a valóságtartalmát bizonyítani lehet. Ezen tényállítás valóságtartalmának bizonyítására azonban alperes semmilyen indítványt nem tett, állításait bizonyítani nem tudta. Tényként rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy az alperes a megjelent cikkben valótlanul híresztelte, hogy a felperes, mint parlamenti párt bűncselekményt megvalósítva, fantomszervezetek tucatjainak létrehozásával, jogellenesen próbálta befolyásolni a saját tisztújítását politikus1 pártelnök újraválasztása érdekében.

[20] Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a sérelmezett cikk a felperes személyére vonatkozó, őt sértő tényközlést tartalmazott, amely alkalmas volt arra, hogy a felperes társadalmi megítélését súlyosan rombolja, mert a közölt magatartás a közvélemény szerint súlyosan elítélendő, a párt életében kiemelt fontosságú elnökválasztás eredményének jogellenes befolyásolására utalt, amely méltatlanná teszi a felperest a közbizalomra. Ezért a felperes jóhírnevének megsértése jelen ügyben megvalósult.

[21] Mivel a közlés a felperes jóhírnévhez való jogát sértette, ezért az objektív és szubjektív jogkövetkezmény alkalmazása iránti kérelmet is teljes mértékben megalapozottnak minősítette az elsőfokú ítélet.

[22] A sérelemdíj iránti igény körében az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkezésének bizonyítása nem szükséges (Ptk. 2:52. §). Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az igényelt sérelemdíj összege nem tekinthető eltúlzottnak. A jogsértés jelentős tárgyi súlyú volt, mert az ilyen jellegű, nagy nyilvánosságot kapó közlések egy politikai párt hitelességét, jogszerű, demokratikus működését alapjaiban kérdőjelezi meg. Az alperes súlyosan felróható módon, rosszhiszeműen járt el, tudva, hogy a felperesről közölt állításai valótlanok. A kifogásolt cikk kétségtelenül lejárató szándékkal jelent meg. Az alperes a felperessel szemben többszörös jogsértést követett el. Az elsőfokú bíróság figyelemmel volt a sérelemdíj kompenzációs szerepére és magánjogi büntetés funkciójára, így a törvényszék összecszerűségében is helyt adott a felperes által előterjesztett sérelemdíj iránti igénynek.

[23] Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az igényelt 600.000 forint sérelemdíj megfelelt a cikk megjelenése idején, 2022. évben irányadó értékviszonyoknak és a megítélt sérelemdíj összege után a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése alapján a felperes megalapozottnak

igényelhetette késedelmi kamat felszámítását a sérelmezett cikk megjelenésének időpontját követő naptól, 2022. május 10. napjától kezdődően.

[24] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett; annak megváltoztatását elsődlegesen úgy kérte, hogy az ítéltábla a keresetet utasítsa el, másodlagosan a sérelemdíj megfizetésére kötelező rendelkezés mellőzését, harmadlagosan pedig a felperes részére fizetendő sérelemdíj 200.000 forintra mérséklését és kamatfizetési kötelezettségének mellőzését kérte. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdésének c) és d) pontjaira alapította.

[25] Mindenekelőtt azzal érvelt, hogy a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerinti jogsértés, a jóhírnév megsértése nem áll fenn, ugyanis a cikk nem tartalmaz olyan állításokat, melyek tüzésére a politikai szereplőnek minősülő felperes ne lenne köteles. A sérelmezett közlések nem sértő jellegűek. Ennek kapcsán azt kell vizsgálni, hogy a felperes politikai értelemben vett jóhírnévben keletkezett-e csorbulás. Kiemelte, hogy a közügyek demokratikus vitája során a vita érintettjei a politikai történéseket a maguk összefüggéseiben értelmező polgárok, akik tisztában vannak a pártpolitikai véleménynyilvánítások figyelemfelkeltésre és túlzásokra hajlamos jellemzőivel.

[26] Másodlagosan arra hivatkozott, hogy a jogsértésekkel okozott nemvagyoni sérelem a történeti tényállás fényében bagatell, így nincs indoka a sérelmek sérelemdíjjal kompenzálásának. Amennyiben az ítéltábla nem így látná, s a felperest ért sérelem kompenzálására sérelemdíj alkalmazását tartaná indokoltnak, erre az esetre azzal érvelt, hogy a sérelemdíj megítélt összege eltúlzott, az sérti a Ptk. 2:52. § (3) bekezdését, hiszen nem áll összhangban a politikai közszereplő felperest ért sérelemmel, a köztudomású tények alapján megállapítható hátrány kompenzációjával.

[27] Hangsúlyozta: a körülmények bírói mérlegelése adott esetben azt is eredményezheti, hogy a jogsértő nem kötelezhető sérelemdíj megfizetésére. Ha nem állapítható meg, hogy a személyiségi jogsértéssel okozati összefüggésben a felperes oldalán nemvagyoni hátrány keletkezett, és a megállapított jogsértés tárgyi súlya nem kiemelkedő, az összes körülmény mérlegelése mellett a sérelemdíj iránti igény elutasítható. Önmagában a személyiségi jogsértés ténye az ítélezési gyakorlat szerint nem vonja maga után a sérelemdíj iránti igény megalapozottságát. A nemvagyoni sérelem bekövetkezése a sérelemdíj megítélésének feltétele, a jogszabály pedig csak a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól mentesíti a felpereseket. Utalt arra, hogy a sérelmezett közlések azonos időszakban más médiaplatformokon is megjelentek, a felperest ért sérelmet ebben a hírfolyamban, a sajtóhíresztelések egyikeként kell értékelni. A kiadásában lévő különböző sajtótermékekkel szemben a felperes a párhuzamosan előterjesztett sérelemdíj követelés kapcsán ugyanazokra a tényekre és bizonyítékokra hivatkozott. A perbeli közlések az egyidejűleg több médiaplatformon megjelent, híresztelt sajtóanyagok körébe tartoznak, s egyéb peradat hiányában vélelmezni kell, hogy a felperest ért nemvagyoni sérelem azok együttes hatása, ami alacsonyabb sérelemdíj meghatározását indokolhatja. Ezen túlmenően a felperes maga sem határozta meg, mennyiben tekinti elkülöníthetőnek a bekövetkezett nemvagyoni sérelmet a többi platformon megjelent, azonos tartalmú közlések hatásától.

[28] Kiemelte, hogy a jogsértésként értékelt állítások nem a felperes személyiségét minősítik, hanem kifejezetten politikai tevékenységére vonatkoznak. Ráadásul a közvélemény a vonatkozásában újra megjelenő állításokat már eleve fenntartásokkal kezeli, kellő távolságtartással értékeli, ami ezáltal az okozott hátrányt is degradálja. Ekként a perbeli közlések tartalma általános tapasztalat szerint az átlagosnak mondható olvasót a felperesről alkotott benyomásában már nem befolyásolta, az irántuk fennálló közbizalmat a sérelmezett közlések jelentős mértékben nem csökkentették, a kijelentésekkel okozott nemvagyonai hátrány mértéke csekély, a személyiségi jogokat sértő közlések tárgyi súlya pedig nem kiemelkedő.

[29] Az alperes azzal is érvelt, hogy a közéleti témájú jogsértések esetén a bírói gyakorlat a sérelemdíj összegszerűsége körében nagyobb mértéktartást tanúsít. Emellett megismételte, figyelemmel kell lenni a Btk. 226. §-ának 2023. június 2-ától hatályos (3) bekezdése rendelkezésére is; ez büntethetőséget kizáró okként szabályozza a sajtótermék útján elkövetést; ellene egyéni jogsérelemnél kizárólag a személyiségvédelem polgári jogi szankciói vehetők igénybe. A törvény szerinti büntethetőségi akadály a polgári jogi eszközrendszer alkalmazásának felerősítését nem eredményezheti, a prevenciós funkció a sérelemdíj összegének meghatározásánál nem válhat dominánssá.

[30] Hangsúlyozta, hogy a felperes közszereplő, így fokozott mértékben tűrni köteles a kritikus állításokat. Az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) számú AB határozata elvi élel mondta ki, hogy a közszereplők a személyüket érintő, jellemzően a sajtóban megjelenő állítások magas szinten tűrésére kötelesek, melyben szűk körben a valótlan tényállítások tűrésére kötelezettsége is beletartozik. A 13/2014. (VI. 18.) és a 3217/2020. (VI. 19.) AB határozatok a közszereplőket érintő állítások fokozott tűrés kötelezettségének határait ugyancsak tágran határozták meg. Emellett értékelni kell azt a köztapasztalású tény, hogy az elmúlt években a közbeszéd mindennapos témájává vált a politikai szereplők közéleti magatartása, a politikai témákban átlagosan tájékozott hírfogyasztók összessége által képviselt „közvélemény” lényegében hozzászólt az ilyen állításokhoz és más megnyilvánulásokhoz.

[31] Az alperes kiemelte, hogy a felperesnek lehetősége volt a megfogalmazott közlések cáfolatára, másrészt pedig a jogsértő vállalkozás gazdasági életben betöltött szerepe és a sérelemdíj összege között „magánjogi büntetés” céljából összefüggés nem állítható fel. Kiemelte továbbá, hogy ma már a közölt hírnek aktualitása nincs.

[32] Kérte végül az ítéltáblát, hogy a sérelemdíjat a jelenkori értékviszonyokhoz igazodóan határozza meg, így a késedelmi kamatfizetési kötelezettséget a marasztalási összeg után mellőzze.

[33] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték. Álláspontja szerint a törvényszék a per eldöntése szempontjából releváns tényállást helyesen állapította meg, a feltárt bizonyítékokból pedig minden szempontból okszerű következtetést vont le.

[34] Kiemelte, az alperes perben vizsgálandó közlései nem véleménynyilvánítások, hanem tényállítások; ekként nincs jelentősége annak, közszereplőként köteles-e tágabban

túrni a kritikát és a véleménynyilvánítást. A közszereplőket terhelő tűrési kötelezettség nem terjed ki valótlan tényállítások megtételére; a nagy nyilvánosság előtt tett hamis, vagy nem bizonyítottan valós állításokkal szemben a közszereplők is sikerrel hivatkozhatnak személyiségi jogaik védelmére.

[35] Amit az alperes állított, az még büntetőjogilag is üldözendő, komoly jogsértés. Súlyos, a demokratikus választási folyamatok befolyásolására irányuló tevékenységgel vádolta meg őket. Mindkét állítása kirívóan sértő volt, ami a közvélemény előtt súlyosan rosszálló értékítéletet vált ki, és megkérdőjelezi még a demokráciához fűződő alapvető viszonyukat is. Az állítások nemhogy csorbítják, de kifejezetten rombolják társadalmi megítélését, ezért az általa igényelt sérelemdíj, pláne olyan fokú felróhatóság esetén, amit az alperes tanúsított, nemhogy nem eltúlzott, de különösebb kommentárt, részletes indokolást sem igényel. Az alperes célzatosan közölt hamis tényeket, magatartásának felróhatósága pedig kiemelkedő volt.

[36] A felperes szerint az Alkotmánybíróság gyakorlata [13/2014. (IV. 18.), 3217/2020. (VI. 19.) és 3111/2022. (III. 23.) AB határozatok] ugyancsak jogi álláspontját erősítik.

[37] Előadta, hogy a törvényszék a sérelemdíj mértékének meghatározásakor a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésében felsorolt szempontokat helyesen mérlegelte, a mérlegelés szempontjai az ítélet indokolásából egyértelműen kitűnnek. A bírói gyakorlat egységes abban, hogy a sérelemdíj megalapozottságához a köztudomású tényekre alapított hivatkozás és annak értékelése is elfogadható. Az ilyen tárgyú perekben a Ptk. 2:52. § (2) bekezdése az igényérvényesítőt a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól mentesíti, és megdönthető vélelmet állít fel a személyiségi jogsértés miatti hátrány bekövetkezésére. Ezért nem kötelesek bizonyítani az őket ért nemvagyoni hátrányt, az alperes ugyanakkor bizonyíthatta volna, hogy az általa sem vitatott jogsértéssel összefüggésben nem keletkezett a sérelemdíj megítélését indokoló nemvagyoni hátrány, vagy kimenthette volna a felelősség alól magát annak bizonyításával is, hogy magatartása nem volt felróható. Az alperes azonban sem a jogsértés eredményeként bekövetkező nemvagyoni hátránynak, sem a felróhatóságnak hiányát nem igazolta; meg sem kísérelte azt.

[38] Tény, hogy a sérelmezett közlés azonos időszakban más médiaplatformokon is megjelent, ugyanakkor valamennyi platformot az alperes üzemeltette, s üzemelteti jelenleg is. Jóhírnevük többszörös megsértése azért sem lehet érv a sérelemdíj iránti igény mérséklésére sem, mert ellenkező esetben az alperes saját felróható magatartására tudna előnyök szerzése végett hivatkozni. Az pedig, hogy a perben vizsgálendő hazug állítás újra és újra megjelent, nem azt eredményezi, hogy azt a közvélemény eleve fenntartásokkal kezeli, hanem éppen ennek ellenkezőjét.

[39] Kiemelte, nincs jelentősége annak, a jogalkotó a rágalmazás Btk.-beli tényállását miként módosította, s nincs szó arról, hogy a törvény szerinti büntethetőségi akadály a polgári jogi eszközrendszer alkalmazásának felerősítését eredményezné. Ilyen összegű sérelemdíj iránti igénynél a sérelemdíj prevenció funkciója ugyan felmerül, de nyilvánvaló képtelenség, hogy dominánssá váljék.

[40] Hivatkozott arra is, hogy a sajtószervek a véleménynyilvánítás közvetítésében játszott kiemelkedő fontosságú alkotmányos szerepüket a szakmai szabályok megtartásával, felelősséggel kötelesek gyakorolni. Az a sajtószerv pedig, amely e szakmai szabályokat nemhogy nem tartja be, de súlyosan megsérti, semmiképpen nem hivatkozhat mentesülése érdekében arra, hogy az újságírók feladata éppen a közvélemény tájékoztatása.

[41] A felperes véleménye szerint nincs jelentősége annak, hogy a Ptk. 6:22. § (1) bekezdése szerinti ötéves elévülési időn belül igényüket mikor érvényesítik. Az időmúlás nem jár azzal a jogkövetkezménnyel, hogy emiatt a sérelemdíj nem, vagy csak alacsonyabb összegben lenne érvényesíthető; a sérelemdíj büntető funkciója hosszabb idő elteltével is érvényesül, mert alkalmas arra, hogy a jogsértőt visszatartsa az újabb jogsértéstől, azaz az ellenőrizetlen, valótlan közlések nyilvánosságra hozatalától.

[42] Károsodása akkor valósult meg – figyelemmel a Ptk. 6:532. §-ára –, amikor a www.hirportal1.hu portálon a cikk megjelent. Mivel a sérelemdíj pénzbeli igény, arra a Ptk. 6:48. § (1) bekezdésének rendelkezései alkalmazandók, így nem mellőzhető a késedelmi kamat megfizetésére kötelezés sem.

[43] A fellebbezés alaptalan.

[44] Az ítéltábla megítélése szerint az elsőfokú bíróság a per eldöntéséhez szükséges tényállást helytállóan állapította meg, és abból helyes jogi következtetést vont le. A másodfokú bíróság osztja azt az álláspontját, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát, melynek kompenzálására 600.000 forint sérelemdíj szükségesnek mutatkozik, és osztja a döntés indokait is.

[45] A fellebbezés érveire figyelemmel az ítéltábla az alábbiakat hangsúlyozza.

[46] A törvényszék helyesen mutatott rá arra, hogy a perbeli közlés szerint a felperes nagyszámú kamuszervezetet hozott létre azzal a céllal, hogy a párt vezetését egy bizonyos jelölt nyerje el. Ez sérti a párt demokratikus működését, a tisztségviselők választásának szabadságát alapvetően kérdőjelezi meg, ebből adódóan a jogsértés nem bagatell.

[47] Tény, hogy közszereplőként a felperest fokozottabb tűrési kötelezettség terheli, azonban a közügyeket érintő véleménynyilvánítás szabadsága az alperest csak akkor védené, ha az általa közölték valótlanságáról nem tudott volna, és a foglalkozása által megkívánt körütekintést sem mulasztotta volna el. Ekként - mivel eljárása kifejezetten a felperes hiteltelenítését célozta - nincs jelentősége annak, az újságcikk közérdeklődésre tartott-e számot, miként a felperes személyének sem.

[48] Az ítéltábla véleménye szerint a felperest ért sérelem sérelemdíjjal kompenzálható, annak megítélt mértéke pedig nem eltúlzott. Nem róható a felperes terhére, hogy a köztudomású sérelmen kívül további hátrányok bekövetkezését nem állították. A kifogásolt állítások alkalmasak voltak az irányában fennálló bizalom rombolására, hitelessége kétségbe vonására, mindemellett pedig az alperes felróhatósága nagyfokú volt.

[49] Az alperes arra helyesen hivatkozott, hogy a konzekvens bírói gyakorlat szerint a személyiségi jogsértés megállapításának nem automatikus következménye a sérelemdíj megítélése, és a körülmények mérlegelése azt is eredményezheti, hogy a jogsértő nem kötelezhető sérelemdíj megfizetésére (Kúria Pfv.IV.21.764/2015/4. számú ítélete – megjelent: BH2016.241.); így bagatell igény sérelemdíj megállapítására nem ad alapot (Kúria Pfv.IV.20.801/2021/5. számú ítélet [27]).

[50] Nem vitásan a felperes széles körben ismert párt, azaz közszereplő, azonban a rá vonatkozó célzatos, valótlan állításokat tűrni nem köteles. Az alperes nem értékítéletet fogalmazott meg, hanem valótlan tényállásokat tett, melyeknek igazságtartalmát nem ellenőrizte. Közlései a közéleti vitához nem járulhattak hozzá, azok célja az érintett politikai hitelességének rombolása volt.

[51] Kiemelendő az is, hogy a Ptk. 2:52. § (2) bekezdésének az a szabálya, miszerint a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges, a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól mentesíti a nemvagyoni sérelmet szenvedett személyt.

[52] Az ítéltábla leszögezi továbbá, a sérelemdíj egyrészt a személyiségi jogsérelem tekintetében kompenzációs szerepet tölt be, másrészt a hasonló jogsértések megelőzése érdekében magánjogi büntetésnek is tekinthető (Szegedi Ítéltábla Pf.I.20.002/2017/8. számú ítélet [33] – megjelent: BDT2018.3821.). Ugyan ezt az utóbbi funkciót nem automatikusan kell figyelembe venni (Kúria Pfv.III.20.104/2024/5. számú ítélet [48] – megjelent: BH2024.182.), azonban a jogsértés súlyát számításba véve jelen esetben az igényelt, 600.000 forintnál csekélyebb összegű sérelemdíj a rendeltetését nem tudná betölteni. Mivel a polgári jog és a büntetőjog rendeltetése eltér, a sérelemdíj meghatározásakor nem lehetett jelentősége annak, hogy az adott tényállást a büntetőjog tilalmazza-e.

[53] Megjegyzendő, hogy a magánjogi büntetés funkció érvényesülése érdekében számításba vehető az is, hogy az alperes, mint profitorientált gazdálkodó szervezet az elmúlt időszakban jelentős eredményt ért el.

[54] Nem vitás, hogy a sérelmezett közlések azonos időszakban az alperes által üzemeltetett más médiaplatformokon is megjelentek, azonban ezeknek a címzettje más-más olvasóközönség; a www.hirportal1.hu Vármegyei hírportálként működik. A célközönség eltérése miatt a jogsértő közlés más-más internetes felületen megjelentetése által okozott sérelem kumulálható.

[55] Az alperes tévesen érvelt azzal, hogy a felperesnek lehetősége volt a megfogalmazott közlések cáfolatára. Ehhez képest szükséges megjegyezni, hogy az alperes más hírportálokat érintő hasonló ügyekben meghozott ítéletek ellenére sem tett közzé önkéntesen olyan közleményt, melyből kitűnne, hogy az eredeti cikk valótlan tényállítást tartalmazott.

[56] Nem releváns, hogy az elévülési időn belül a keresetlevelet a felperes mikor nyújtották be (Kúria Pfv.IV.20.336/2024/6. számú ítélet [70]), illetőleg, hogy az elbírálás időpontjában a közlés aktualitása már kétségtől halványult. A Ptk. 6:352. §-ából adódóan, melynek értelmében a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes, a jogsértő közlés megtörténtekor a felperesek hátrányt szenvedtek, azaz egyik oldalról az elévülési idő ekkor indult meg, másrészt pedig az alperes késedelmi kamatot a cikk megjelenését követő naptól köteles fizetni. Tény, hogy a bírói gyakorlat szerint olyankor, amikor az elkövetés és az ítélethozatal időpontja között olyan jelentős idő telik el, hogy az értékviszonyokban számottevő változás következik be, úgy a sérelemdíj összege meghatározható az elkövetéskori és az ítélethozatalkori értékviszonyok alapján is, azonban az érvényesített sérelemdíj összegek az elkövetéskori értékviszonyoknak felelnek meg.

[57] Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[58] A fellebbezés eredményre nem vezetett, így a Pp. 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján a pereszes alperes köteles megfizetni 96.000 forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az államnak, továbbá a Pp. 344. § (1) bekezdése szerint meghatározott tizenöt nap teljesítési határidőben a felperesnek a Pp. 81. §-ának megfelelően felszámított, a kifejtett tevékenységgel arányban álló, 60.000 forint + ÁFA, mindösszesen 76.200 forint másodfokú perköltséget (ügyvédi munkadíjat) a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdésének a) pontja, a (4) bekezdése és 5. § (1) bekezdése alapján.

[59] A másodfokú bíróság ítéletét a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül hozta meg.

Győr, 2026. február 16.

Dr. Lezsák József s. k.

Dr. Molnár Andrea s. k.

Dr. Sarmon Hedvig s. k.

a tanács elnöke, előadó bíró

bíró

bíró